

навчання, які не вміщаються в рамки проведення лекцій, практичних занять або лабораторних робіт, але їх застосування покращує контакт викладача зі студентом і контакти студентів між собою. Це повинно стати каталізатором появи зацікавленості студентів у досліджуваному предметі, принаймні, у темах, які були охоплені такими підходами.

Необхідно застосовувати методи проектного навчання, проводити тематичні семінари з тих тем предмета, які подобаються самому викладачеві (за такими темами викладач завжди може розповісти багато цікавого), з подальшим обговоренням слухачами, й далі, при виникненні серед студентів ядра “шанувальників” предмета, вже організовувати майстер-класи зі своєї дисципліни.

Л. А. Клименко

ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ФАХІВЦЯ НОВОЇ ГЕНЕРАЦІЇ

Професійна освіта – це процес формування і розвитку установок, а також знань, умінь і навичок для зайняття певною професією.

У педагогічній психології виділяються два основні підходи до поняття готовності до будь-якої діяльності: функціональний і особовий. З точки зору першого підходу, готовність є певним станом психічних функцій, який при достатній сформованості забезпечує значні досягнення в діяльності. Другий підхід розглядає готовність до діяльності як результат підготовки до певної діяльності, який є інтеграційним утворенням особи, об'єднуючи в собі мотиваційний, когнітивний, емоційно-вольовий компоненти, а також знання, уміння, навички і особові якості, адекватні вимогам діяльності.

Формування технологічного (технічного) суспільства, докорінні зміни в соціально-економічному і духовному розвитку держави потребують підготовки як викладача, так і випускника нової генерації. Реалізація цього стратегічно важливого напрямку зумовлена глибинними змінами в системі і структурі загальної середньої технічної та вищої освіти, необхідністю інтеграції національної освіти в європейський освітній простір.

Метою та результатом якісної підготовки випускника вищого технічного закладу повинна бути готовність до професійної діяльності.

Готовність особистості до діяльності – як певний стан її свідомості – будь-яка діяльність програмується і спрямовується свідомістю, яка виступає як причина людських дій.

Професійна готовність – не тільки результат, але і мета професійної підготовки, початкова і основна умова ефективної реалізації можливості кожної особистості. Це і система досить стійких психологічних знань і умінь, навичок, професійно важливих особистісних характеристик і якостей в цілому, професійно необхідний потенціал для зростання

особистості і фахівця. Це можливість динамічно підлаштовуватися до ситуативних обставин, зміни політичного, економічного спрямування розвитку держави в цілому і морально-психологічних умов в соціальному середовищі і робочому колективі, нормативні питання.

Найбільш важливими вимогами, що ставляться до якості підготовки фахівців, є такі:

- вміння трансформувати набуті знання в інноваційні технології;
- здатність отримання доступу до глобальних джерел знань, володіння сучасними інформаційними технологіями;
- здатність до навчання протягом усього життя, володіння навичками самостійного отримання знань і підвищення кваліфікації, тобто вміння навчатися;
- володіння методологією і аналітичними навичками;
- вміння застосовувати методи проведення наукових досліджень;
- володіння комунікативними здібностями, вміння працювати в команді, адаптуватися до змін, сприяти соціальній згуртованості;
- здатність жити в умовах сучасного суспільства і бути його відповідальним громадянином.

Найбільш важливим при цьому є управління процесом формування базових компетенцій фахівця технічного профілю.

Н. А. Корольова

НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИБОРУ КОМПЕТЕНТІСНИХ ХАРАКТЕРИСТИК

Нові реформи у сфері освіти не тільки привносять нові тенденції до підходу і вирішення спеціалізованих завдань, а й вимагають якісно нових початкових умов: освітніх програм з урахуванням методологічних взаємозв'язків, взаємодії зі споживачами послуг (компаніями як українськими, так і зарубіжними), а також підходів до майбутніх випускників-фахівців (їх можливостей адаптації як в соціальній сфері, так і особистісно - професійній).

В теперішній час все більше уваги приділяється в питаннях освіти, науки і педагогіки таким поняттям, як компетентність, компетенція. існує багато різних трактувань цих термінів, але основною характеристикою та напрямком, який визначає ці поняття для вищої освіти і педагогіки в цілому є особистісна здатність фахівця (співробітника) вирішувати певний клас професійних завдань.

Професійна компетентність – це перш за все формування на базі освіти таких професійно значущих для особистості і суспільства якостей, які дозволяють людині найбільш повно реалізувати себе в конкретних видах трудової діяльності, що відповідають суспільно необхідному поділу праці і ринковим механізмам стимулювання. Це ставлення до успішної